

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою НаУКМА _____
(протокол № ____; засідання _____)

**ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА
підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня**

Галузь знань:	28 Публічне управління та адміністрування
Спеціальність:	281 Публічне управління та адміністрування
Спеціалізація:	Комунікації в демократичному врядуванні

Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня за спеціалізацією «Комунікації в демократичному врядуванні» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» розроблено згідно з вимогами Закону України від 1 липня 2014 року № 1556-VII «Про вищу освіту», Ліцензійними умовами провадження освітньої діяльності, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 року № 1187 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 року № 347, Положенням про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 11 липня 2019 року № 977, Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти 2015 року, з урахуванням місії, візії, цінностей та відповідно до Стратегії розвитку Національного університету «Києво-Могилянська академія» на 2015-2025 роки.

Програма відповідає другому (магістерському) рівню вищої освіти та кваліфікаційному рівню 8 Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 року № 1341.

Укладачі програми:

Льченко-Сюйва Леся Василівна – кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри суспільного врядування НаУКМА;

Малиш Наталія Андріївна – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри суспільного врядування НаУКМА;

Рябцев Геннадій Леонідович – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри суспільного врядування НаУКМА;

Тертичка Валерій Володимирович – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри суспільного врядування НаУКМА.

Гарант програми:

Льченко-Сюйва Леся Василівна – кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри суспільного врядування НаУКМА.

ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Заклад вищої освіти:	ДВНЗ Національний університет «Києво-Могилянська академія»
Структурний підрозділ:	факультет правничих наук кафедра суспільного врядування – Києво-Могилянська школа врядування
Галузь знань:	28 Публічне управління та адміністрування
Спеціальність	281 Публічне управління та адміністрування
Повна назва кваліфікації:	магістр із публічного управління та адміністрування
Спеціалізація	Комунікації в демократичному врядуванні
Рівень вищої освіти	
за рамкою ЄКТС	кваліфікація другого циклу (120 кредитів ЄКТС)
за національною рамкою	кваліфікаційний рівень 8
за Законом «Про вищу освіту»	другий (магістерський) рівень вищої освіти
Тип диплому:	диплом магістра, одиничний
Освітня програма	освітньо-наукова
Офіційна назва програми	Комунікації в демократичному врядуванні
Форма навчання	очна
Загальний обсяг	120 кредитів ЄКТС
Строк навчання	1 рік 10 місяців
Відповідність вимогам (у разі наявності):	
стандарту вищої освіти	відсутній
професійного стандарту	відсутній
Вимоги до осіб, які можуть розпочати навчання	наявність диплома бакалавра, за результатами вступних іспитів
Мова(и) викладання	українська, англійська
Термін дії програми	до завершення повного циклу навчання
Інтернет-адреса постійного розміщення опису програми	http://www.ukma.edu.ua
Організація з акредитації:	Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, Україна
Період акредитації:	2021 рік

1. ПРОФІЛЬ ПРОГРАМИ

1.1. Мета програми

Формування високоосвіченої, національно свідомої, чесної, небайдужої, творчої особистості, здатної незалежно мислити і відповідально діяти згідно з принципами добра та справедливості, для розвитку відкритого і демократичного суспільства.

Задоволення запиту особистості на здобуття загальних і професійних знань, умінь, навичок інноваційного характеру, формування в неї цінностей і ставлень, що відповідають потребам органів державної влади й місцевого самоврядування у високоосвічених відповідальних управліннях, мобільних в європейському адміністративному просторі, стратегічно мислячих дієвих лідерах, здатних впроваджувати світоглядні демократичні цінності.

1.2. Характеристика програми

1. Предметна область (галузь знань) – публічне управління та адміністрування.

Об'єкти вивчення (діяльності) – уся сфера публічного управління та адміністрування.

Цілі навчання: підготовка фахівців із публічного управління та адміністрування, здатних розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері публічного управління та адміністрування або у процесі навчання.

Теоретичний зміст предметної області: наукові концепції (теорії) публічного управління та адміністрування, управління на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях, адміністрування у всіх сферах діяльності.

Методи, методики й технології наукового пізнання, управління та прийняття рішень, аналітичної обробки інформації, організаційно-технологічного та правового забезпечення, електронного урядування.

Інструменти та обладнання: інформаційно-аналітичні інструменти, системи підтримки прийняття управлінських рішень, спеціалізоване програмне забезпечення.

2. Орієнтація програми – освітньо-наукова, академічна, професійна.

3. Основне спрямування програми – повна вища освіта в галузі публічного управління та адміністрування за спеціалізацією «Комунікації в демократичному врядуванні», що відповідає трудовим функціям професіонала «Участь у комунікації та взаємодії щодо формування та реалізації державної політики в межах повноважень», «Взаємодія з іншими структурними підрозділами, органами влади щодо вироблення державної політики у сферах компетенції».

4. Особливості програми:

- сучасні європейські підходи;
- лише п'ять обов'язкових дисциплін;
- модульна система з використанням елементів проблемно-орієнтованого навчання;
- широкий перелік інноваційних авторських курсів для вільного вибору (для опанування деяких із них потрібне володіння англійською);
- співвикладання навчальних дисциплін за принципами міждисциплінарності;
- інтегровані в загальне інформатизоване середовище платформи для дистанційного викладання;
- поєднання теоретичного і прикладного аспектів навчання, практика в органах державної влади та місцевого самоврядування;
- широке залучення до викладання відомих практиків;
- участь здобувачів у формуванні вибіркової складової програми й залученні гостьових лекторів.

1.3. Придатність до працевлаштування та подальшого навчання

Випускники програми отримують можливість брати участь у конкурсних відборах на широкий спектр посад державної служби та служби в органах місцевого самоврядування або продовжити навчання за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти з метою здобуття ступеня доктора філософії.

Основний вид економічної діяльності (згідно з Національним класифікатором України ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності»)

Секція О	Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	Розділ 84	Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	Група 84.1 Клас 84.11	Державне управління загального характеру; соціально-економічне управління Державне управління загального характеру
-------------	--	--------------	--	------------------------------------	---

Основний вид професійної діяльності та її код (згідно з Національним класифікатором України ДК 003:2010 «Класифікатор професій»)

Розділ 2	Клас 112	Група 2419.3
Професіонали	Професіонали в сфері державної служби, аудиту, бухгалтерського обліку, праці та зайнятості, маркетингу, ефективності підприємництва, раціоналізації виробництва та інтелектуальної власності	Професіонали державної служби

1.4. Викладання та оцінювання

1. Підходи до викладання та навчання

Навчання за програмою є:

- студентоцентрованим – передбачає зосередження зусиль професорсько-викладацького складу на стимулюванні максимальної активності студентів в оволодінні відповідними предметами, розширенні їхньої автономії та посиленні відповідальності;
- проблемно-орієнтованим – акцентує увагу на проблемах вивчення об'єктів, процесів і явищ та необхідності пошуку шляхів їх вирішення;
- орієнтованим на результат – передбачає вироблення навичок самостійного пошуку засобів і способів розв'язання теоретичних і практичних проблем;
- орієнтованим на формування й розвиток навичок самостійного пошуку наукових, нормативних та інших джерел, необхідних для їхньої критичної оцінки та формулювання відповідних висновків.

2. Переважаючими методами й способами навчання є активні (проблемно-орієнтовані, інтерактивні, проектні, дослідницькі, інформаційні): лекції-бесіди, що мають інтерактивний науково-пізнавальний характер, мультимедійні заняття, дистанційні заняття, презентації, дискусії, кейс-стаді, ділові, рольові та імітаційні ігри, громадські слухання, робота в міні-аналітичних групах, мозкові штурми, пошук рішень, скрайбінг, коучінг, проекти, науково-дослідні семінари, самостійна робота, науково-дослідна практика.

Навчання орієнтовано на особистий розвиток, групову роботу, уміння презентувати її результати, що сприяє формуванню розуміння потреби й готовності до продовження самоосвіти упродовж життя.

3. Методи оцінювання:

- наскрізне оцінювання: процесу навчання, прогресу (formative assessment): рефлексія, відповіді на питання в парах, швидке опитування, «чотири кути», «розпочатий документ», «запитування без кінця», «польові» дослідження;
- колегіальне оцінювання (peer assessment): спільний коментар результатів, колегіальне оцінювання презентацій міні-аналітичних груп, оцінювання особистих внесків;

– оцінювання результатів в балах (grading): письмові іспити й заліки за накопичувальною системою; захист звітів із практики, прилюдний захист індивідуальних і кваліфікаційної робіт;

– індивідуальні і групові завдання без бального оцінювання (зараховано/незараховано): усні презентації, індивідуальні творчі завдання.

Обов'язковою є перевірка всіх письмових робіт на дотримання норм академічної доброчесності, які визначені Положенням про академічну доброчесність здобувачів освіти у НаУКМА, затвердженим наказом НаУКМА від 07.03.2018 № 112.

1.5. Програмні компетентності

Інтегральна компетентність – здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;

ЗК02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, проведення досліджень на відповідному рівні;

ЗК03. Здатність виявляти, визначати та виробляти варіанти вирішення проблем;

ЗК04. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації;

ЗК05. Здатність генерувати нові ідеї (креативність);

ЗК06. Здатність до професійного розвитку та навчання;

ЗК07. Здатність працювати в команді;

ЗК08. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня, з експертами з інших видів економічної діяльності;

ЗК09. Здатність планувати та управляти часом;

ЗК10. Здатність використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології;

ЗК11. Здатність виконувати професійну діяльність на основі етичних міркувань (мотивів), доброчесності, принципів служіння суспільству;

ЗК12. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, протидіяти її дискримінації.

Професійні компетентності:

A1. Здатність ідентифікувати поточні суспільно значущі проблеми у відповідній сфері державної політики з урахуванням різних точок зору;

A2. Здатність ідентифікувати заінтересовані сторони та визначати їх позиції;

A3. Здатність готувати оптимальні пропозиції щодо формування державної політики, які ґрунтуються на оцінці всіх альтернатив та ризиків;

B1. Здатність здійснювати процес моніторингу реалізації державної політики, державних програм, стратегій;

B2. Здатність готувати пропозиції щодо оцінювання результативності та впливу державної політики;

B3. Здатність працювати з великими обсягами різного виду інформації, виділяти головне;

B4. Здатність враховувати отримані результати моніторингу та оцінки державної політики, державних програм, стратегій, презентувати та використовувати їх у роботі;

V1. Здатність аналізувати суспільно значущі проблеми, формувати та обґрунтовувати пропозиції щодо необхідності нормативно-правового забезпечення реалізації державної політики в межах повноважень;

V2. Здатність супроводжувати процес розроблення, узгодження проектів актів законодавства;

V3. Здатність здійснювати фахову та інші види експертиз, оцінку впливу проектів актів законодавства;

Г1. Здатність готувати пропозиції щодо визначення заінтересованих сторін, їх залучення до процесу формування та реалізації державної політики;

Г2. Здатність здійснювати ефективну комунікацію з іншими структурними підрозділами апарату державного органу;

Г3. Здатність організовувати та брати участь у проведенні консультацій з громадськістю в процесі вироблення та реалізації державної політики в межах повноважень;

Д1. Здатність розробляти пропозиції щодо формування стратегічних цілей та пріоритетів діяльності державного органу;

Д2. Здатність проводити аналіз та готувати необхідну інформацію для розроблення стратегічних документів (стратегій, стратегічних планів тощо);

Е1. Здатність взаємодіяти з іншими структурними підрозділами;

Е2. Здатність аналізувати проекти документів на відповідність цілям та пріоритетам, визначеним стратегічними та програмними документами, міжнародним зобов'язанням України;

Є1. Здатність готувати пропозиції щодо залучення міжнародної технічної допомоги, оцінки реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги;

Є2. Здатність здійснювати оцінку реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги.

1.6. Програмні результати навчання

Знання:

A1.31. Законодавство України у сфері діяльності

A1.32. Процес і технологія аналізу державної політики

A1.33. Взаємозв'язок державної політики і соціально-економічних умов розвитку суспільства

A1.34. Методи та інструменти аналізу інформації

A1.35. Методи та прийоми критичного мислення

A2.31. Соціально-політичне середовище аналізу державної політики

A2.32. Соціальна структура та інституалізація суспільства

A2.33. Форми і методи, організаційно-правові засади консультацій із заінтересованими сторонами, залучення громадськості до формування державної політики

A3.31. Методи оцінки можливих ризиків

A3.32. Положення стратегічних та програмних документів у відповідній сфері державної політики, міжнародні зобов'язання України

B1.31. Джерела та методи збору інформації та її узагальнення, структурування, систематизації

B1.32. Сутність, призначення та методологія моніторингу

B1.33. Кількісні і якісні методи дослідження

B2.31. Теорії (способи) формування змін

B2.32. Способи і методи оцінювання впливу (Impact assessment)

B2.33. Способи і методи оцінювання гендерного впливу, гендерного аналізу

B3.31. Основи контент-аналізу

B4.31. Основи документування управлінської діяльності

B4.32. Основи формування презентації

B4.33. Способи проведення презентації

B4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів

V1.31. Засади і зміст інститутів публічного права

V1.32. Законодавство, що регламентує розроблення нормативно-правових актів, інших актів законодавства

V2.31. Основи нормопроектувальної техніки

V3.31. Міжнародні стандарти прав людини

V3.32. Сутність державного управління як владного механізму впровадження державної політики

V3.33. Методи гендерно-правової експертизи

G3.31. Міжнародні стандарти проведення консультацій з громадськістю в процесі вироблення та реалізації державної політики

D1.31. Стратегічні цілі, завдання та плани роботи державного органу

D1.32. Сутність та методологія стратегічного планування

D1.33. Технологія стратегічного планування

D1.34. Організаційне забезпечення стратегічного планування

D2.31. Основні типи і роль стратегії в державному управлінні

E1.31. Сутність процесу європейської інтеграції

E1.32. Інституційний устрій ЄС та особливості розподілу повноважень між національними та наднаціональними структурами управління

E1.33. Основні напрямки, механізми та інструменти зближення України та ЄС

E1.34. Особливості функціонування міжнародних організацій

E1.35. Програма діяльності, плани пріоритетних дій Кабінету Міністрів України

E1.36. Основні міжнародні договори, інші зобов'язання, нормативно-правові акти, стратегічні документи з питань європейської та євроатлантичної інтеграції

E2.31. Документи державної політики у сфері повноважень

E2.32. План роботи державного органу

Є1.31. Система залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги

Є1.32. Процедури залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, в тому числі державної реєстрації, моніторингу проектів (програм)

Є1.33. Сутність, призначення, стандарти використання та тенденції міжнародної технічної допомоги

Є2.31. Методологія оцінки реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги

Уміння, навички, цінності, ставлення:

A1.U1. Ідентифікувати суспільно значущу проблему, вирішення якої потребує формування відповідної державної політики в межах повноважень

A1.U2. Застосовувати методи та інструменти пошуку та аналізу інформації

A1.U3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації

A1.U4. Застосовувати прийоми критичного мислення

A2.U1. Визначати основні заінтересовані сторони та ідентифікувати їх позиції

A2.U2. Прогнозувати вплив реалізації державної політики на заінтересовані сторони

A2.U3. Взаємодіяти із заінтересованими сторонами в процесі формування державної політики

A3.U1. Здійснювати аналіз альтернатив/варіантів державної політики, рішень

A3.U2. Аналізувати ризики та передбачати наслідки прийнятих рішень та дій

B1.U1. Здійснювати моніторинг реалізації державної політики, державних програм, стратегій

B1.U2. Застосовувати кількісні та якісні методи дослідження

B2.U1. Готувати пропозиції щодо оцінювання результативності, впливу державної політики

B2.U2. Прогнозувати подальший розвиток ситуації

B2.U3. Використовувати результати оцінки результативності, впливу державної політики

B3.U1. Опрацьовувати великі обсяги інформації

B3.U2. Аналізувати та систематизувати інформацію, виділяти головне

B3.U3. Працювати з результатами контент-аналізу

Б4.У1. Створювати презентацію

Б4.У2. Проводити презентацію

Б4.У3. Виступати публічно

Б4.У4. Визначати структуру та зміст відповідних документів

В1.У1. Обґрунтовувати необхідність розроблення актів законодавства

В1.У2. Визначати мету і завдання ухвалення актів законодавства

В1.У3. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові

висновки

В2.У1. Застосовувати нормопроектувальну техніку

В2.У2. Координувати роботу з розроблення проекту акта законодавства та здійснювати контроль

В2.У3. Оцінювати якість розробленого проекту акта законодавства

В2.У4. Супроводжувати процес узгодження проекту нормативно-правового акта

В3.У1. Аналізувати регуляторний вплив

В3.У2. Аналізувати гендерний вплив

В3.У3. Здійснювати гендерно-правову експертизу

В3.У4. Проводити оцінку впливу

Г2.У1. Застосовувати навички міжособистісної взаємодії

Г2.У2. Виявляти високий рівень взаємної підтримки, відкритість в обміні інформацією та готовність до співпраці

Г3.У1. Діяти соціально відповідально

Г3.У2. Планувати та організувати консультації з громадськістю в процесі формування та реалізації державної політики

Г3.У3. Застосовувати методи та форми проведення консультацій з громадськістю в процесі формування та реалізації державної політики

Д1.У1. Застосовувати технологію стратегічного планування

Д1.У2. Розробляти пропозиції щодо формування стратегічних цілей та пріоритетів діяльності державного органу

Д2.У1. Розробляти документи державної політики та проектів актів законодавства з питань удосконалення стратегічного планування діяльності державного органу

Е1.У1. Здійснювати ефективну комунікацію з установами, організаціями, що надають міжнародну технічну допомогу

Е1.У2. Взаємодіяти з іншими структурними підрозділами з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, співробітництва з міжнародними організаціями та міжнародними фінансовими інституціями

Е2.У1. Перевіряти проекти документів державної політики та актів законодавства на відповідність установленим цілям та пріоритетам

Е2.У2. Взаємодіяти зі структурними підрозділами, органами влади

Е2.У3. Здійснювати моніторинг виконання міжнародних зобов'язань України у сферах компетенції

Є1.У1. Готувати пропозиції щодо залучення міжнародної технічної допомоги

Є1.У2. Застосовувати стандарти та процедури залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, в тому числі державної реєстрації, моніторингу проектів (програм)

Є2.У1. Забезпечувати підзвітність використання міжнародної технічної допомоги

Є2.У2. Оцінювати реалізацію та результативність програм (проектів) міжнародної технічної допомоги

Є2.У3. Використовувати результати оцінювання реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги для прогнозування, планування подальших дій

1.7. Ресурсне забезпечення програми

1. Кадрове забезпечення

Науково-педагогічні працівники, залучені до реалізації програми, є співробітниками НаУКМА, мають науковий ступінь і вчене звання або підтверджений рівень наукової і професійної підготовки.

Усі науково-педагогічні працівники, що забезпечують освітньо-наукову програму:

- мають наукові ступені з державного управління або суміжних спеціальностей, учені звання й підтверджений рівень наукової і професійної підготовки;
- за кваліфікацією відповідають профілю і напрямку дисциплін, що викладаються;
- мають необхідний стаж педагогічної та/чи досвід практичної роботи.

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» забезпечується підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних працівників не менше, аніж один раз на п'ять років.

До реалізації програми залучаються професіонали з досвідом дослідницької, управлінської, інноваційної, творчої та фахової роботи, іноземні лектори.

Поширеною практикою є гостьові лекції, консультування під час підготовки кваліфікаційних робіт провідними вітчизняними й зарубіжними фахівцями.

2. Матеріально-технічне забезпечення

Навчальні приміщення, комп'ютерні робочі місця, доступ до системи дистанційного навчання, MicrosoftOffice 365, мультимедійні класи дозволяють повністю забезпечити освітній процес протягом усього циклу підготовки за освітньо-науковою програмою.

3. Інформаційне та навчально-методичне забезпечення

Офіційний веб-сайт <http://ukma.edu.ua/> містить усю необхідну інформацію про освітні програми, навчальну, наукову і організаційну діяльність, структурні підрозділи, правила прийому, контакти.

Додаткові навчально-методичні матеріали за цією програмою розміщені також на веб-сайті Києво-Могилянської школи врядування <https://kmsgov.ukma.edu.ua/>

Бібліотечні ресурси доступні через сайти університету:

<http://www.library.ukma.edu.ua/index.php?id=10>

<http://www.library.ukma.edu.ua/index.php?id=321>

<http://www.library.ukma.edu.ua/index.php?id=317>

Читальний зал і навчальні корпуси забезпечені вільним доступом до мережі Інтернет.

Електронний репозитарій бібліотеки НаУКМА містить дисертації та автореферати дисертацій, матеріали конференцій, навчальні видання, наукові статті, розміщені на веб-сайті <http://www.library.ukma.edu.ua/index.php?id=26>

1.8. Академічна мобільність

1. Національна кредитна мобільність

Реалізується в закладах вищої освіти (наукових установах) – партнерах НаУКМА в межах України відповідно до підписаних договорів про співпрацю.

2. Міжнародна кредитна мобільність

Реалізується у закладах вищої освіти (наукових установах) – партнерах НаУКМА за межами України відповідно до Положення про порядок реалізації права на міжнародну академічну мобільність бакалаврів, магістрів, затвердженого наказом НаУКМА від 14.03.2016 № 96.

3. Навчання іноземних здобувачів вищої освіти

Здійснюється згідно з вимогами чинного законодавства.

2. ПЕРЕЛІК КОМПОНЕНТ ПРОГРАМИ ТА ЇХНЯ ЛОГІЧНА ПОСЛІДОВНІСТЬ

2.1. Перелік компонент

Код	Компонент програми (навчальна дисципліна, курсова робота, практика, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів / семестр	Форма підсумк. контролю
1. Обов'язкова компонента програми			
1.1. Обов'язкові навчальні дисципліни			
ОК 1.1	Англійська для професійної діяльності	6,0/1, 2	іспит – 1, залік – 1
ОК 1.2	Філософія демократичного врядування	3,0/1	залік – 1
ОК 1.3	Методи дослідження комунікацій в демократичному врядуванні (модулі: методи соціологічних досліджень; методи для аналізу політики)	6,0/1, 2	іспитів – 2
ОК 1.4	Вироблення доказової політики (модулі: процес і процедури політики; аналіз політики; економіка для врядування; суспільні фінанси та бюджетування)	8,0/1, 2	іспитів – 2, заліків – 2
ОК 1.5	Стратегічне управління та комунікації (модулі: управління змінами; стратегічне управління та планування; стратегічні комунікації)	6,0/2, 2д	іспит – 1, заліків – 2
1.2. Практика			
П 1.2.1	Практика	6,0/3	захист
Загальний обсяг обов'язкової компоненти – 35 кредитів (1050 годин)			
2. Вибіркова компонента програми			
2.1. Дисципліни професійної та практичної підготовки			
ВК 2.1	Теорія комунікації: пропаганда, вплив медіа і критичне мислення	3,0/1	залік
ВК 2.2	Право та комунікації в демократичному врядуванні	4,0/1, 2	іспит – 1, залік – 1
ВК 2.3	Багаторівневі комунікації і врядування	3,0/2	іспит
ВК 2.4	Порівняльний аналіз комунікацій у демократичному врядуванні	2,0/2д	залік
ВК 2.5	Комунікативний супровід (адвокація) політики	3,0/3	іспит
ВК 2.6	Моніторинг та оцінювання комунікацій у демократичному врядуванні	3,0/3	іспит
ВК 2.7	Професійний розвиток та етика комунікацій у демократичному врядуванні	3,0/1	залік
ВК 2.8	Взаємодія уряду, бізнесу та громадянського суспільства	3,0/2	залік
ВК 2.9	Суспільна й культурна дипломатія	3,0/2д	іспит
ВК 2.10	Менеджмент комунікацій у демократичному врядуванні	3,0/3	іспит
ВК 2.11	Цифрова демократія, технологія і безпека даних у комунікаціях	3,0/3	залік
ВК 2.12	Трансформація конфліктів, медіація і діалог у демократичному врядуванні	4,0/2д, 3	іспитів – 2
ВК 2.13	Соціальні медіа для стратегічних комунікацій	3,0/3	залік
ВК 2.14	Візуалізація даних і графічний дизайн	3,0/3	залік
ВК 2.15	Комунікаційні кампанії для соціальних і поведінкових змін	2,0/2д	залік
ВК 2.16	Соціальна відповідальність	4,0/1	іспит
ВК 2.17	Інтелектуальна власність	4,0/1	іспит
ВК 2.18	Економетрика і моделювання економічної динаміки	4,0/2	іспит

Код	Компонент програми (навчальна дисципліна, курсова робота, практика, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів / семестр	Форма підсумк. контролю
ВК 2.19	Методи вимірювання та оцінювання ефективності роботи в сфері зв'язків з громадськістю	4,0/2	іспит
ВК 2.20	Антикризове управління	4,0/2	іспит
ВК 2.21	Інноваційний маркетинг	4,0/2	іспит
ВК 2.22	Правове забезпечення засобів масової інформації	4,0/2	іспит
ВК 2.23	Юридична аргументація в податкових спорах	3,0/2	залік
ВК 2.24	Антикорупційний комплаєнс	3,0/3	залік
ВК 2.25	Соціологія громадської думки	3,0/2д	залік
ВК 2.26	Міжнародні механізми захисту інвестицій та вирішення економічних спорів	3,0/3	залік
ВК 2.27	Угоди М&А (злиття та поглинання) за українським законодавством	3,0/3	залік
ВК 2.28	Консалтинг у сфері зв'язків з громадськістю	3,5/3	залік
ВК 2.29	Кризові комунікації	3,5/3	залік
ВК 2.30	Технології підготовки та поширення інформаційних піар-матеріалів	3,5/3	залік
ВК 2.31	Технологія та інструменти цифрових комунікацій	3,5/3	залік
ВК 2.32	Нові медіа та онлайнова журналістика	4,0/3	іспит
ВК 2.33	Зв'язки із засобами масової інформації	3,5/4	залік
ВК 2.34	Сучасна прес-служба	3,0/4	залік
ВК 2.35	Фандрейзинг	3,0/4	залік
ВК 2.36	Основи європейського та міжнародного права	3,0/4	залік
ВК 2.37	Пошук та контент-аналіз інформації у відкритих та закритих базах даних	3,0/4	залік
ВК 2.38	Доступ до інформації в демократичному врядуванні: теорія та практика	3,0/4	залік
ВК 2.39	Процедури аналізу стейкхолдерів і середовища вироблення політики	4,0/4	залік
ВК 2.40	Економічні та політичні аспекти аналізу політики	3,0/4	залік
ВК 2.41	Кількісні та якісні методи аналізу політики	3,0/4	залік
ВК 2.42	Порівняльний аналіз процедур вироблення політики в ЄС, США/Канаді й Україні	3,0/4	залік
ВК 2.43	Моделювання прийняття й ухвалення владних рішень	3,0/4	залік
ВК 2.44	Соціально-психологічні й етичні аспекти аналізу та оцінювання політики	3,0/4	залік
ВК 2.45	Підготовка і презентація результатів аналізу та оцінювання політики	3,0/4	залік
ВК 2.46	Бюджетування проекту та фінансове планування	3,0/4	залік
ВК 2.47	Відкриті інновації та креативне мислення	3,0/4	залік
ВК 2.48	Ризики країни та аналіз розвитку	3,0/4	залік
ВК 2.49	Правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності	3,0/4	залік
Загальний обсяг вибіркової компоненти – 49 кредитів (1350 годин)			
2.3. Навчальні дисципліни вільного вибору студента*			
Загальний обсяг вибіркової компоненти – 12 кредитів (360 годин)			
3. Атестація			
А 3.1	Кваліфікаційна (магістерська) робота	24,0/4д	захист
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ПРОГРАМИ – 120 кредитів (3480 годин)			

* Керуючись фундаментальною концепцією НаУКМА про вільне творче навчання, у межах цього циклу студент має право обирати будь-які дисципліни будь-якої освітньої програми.

Навчальна дисципліна, вид робіт	Кредитів		Годин	
	мін.	макс.	мін.	макс.
1. Обов'язкова компонента програми	35		1050	
1.1. Обов'язкові навчальні дисципліни	29		870	
1.2. Практика	6		180	
2. Вибіркова компонента програми	61		1710	
2.1. Дисципліни професійної й практичної підготовки	49		1350	
2.2. Дисципліни вільного вибору студента	12		360	
3. Атестація	24		720	
Загалом		120		3480

2.2. Опис обов'язкової компоненти

Цикл із п'яти обов'язкових дисциплін загальним обсягом **29 кредитів ЄКТС** спрямований на формування в здобувачів інтегральної компетентності кваліфікаційного рівня 8 – здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

Назва дисципліни	кредитів ЄКТС	Кількість			Форма контролю
		годин			
		усього	аудиторних	самост. роботи	
1. Англійська для професійної діяльності	6	180	56	124	іспит – 1, залік – 1
2. Філософія демократичного врядування	3	90	30	60	залік – 1
3. Методи дослідження комунікацій в демократичному врядуванні	6	180	60	120	іспитів – 2
4. Вироблення доказової політики	8	240	80	160	іспитів – 2, заліків – 2
5. Стратегічне управління та комунікації	6	180	60	120	іспит – 1, заліків – 2
Загалом	29	870	286	584	іспитів – 6 заліків – 6

2.1.1. Англійська для професійної діяльності

Викладає кафедра англійської мови

Метою викладання навчальної дисципліни є оволодіння студентами лексикою, фонетикою, граматику сучасної ділової англійської мови, навичками письма та мовлення, вивчення спеціалізованої управлінської термінології, ознайомлення зі специфікою перекладу літератури; формування навичок та умінь спілкування на професійні теми, складання контрактів, ділових листів, документації, спроможності працювати з англомовною пресою і фаховою літературою.

2.1.2. Philosophy of Democratic Governance¹

Викладає д-р філософії, доцент Мелешевич А.А.

General theory of Governance. Democratic freedom. Rule of the majority. Party systems. Instruments of Governance. Democratic transformation of the state. Authority in democracy. Democratic equality. Equality as unity of nature. Natural inequality and structural inequality. Equality of opportunity. Democracy and technology.

2.1.3. Методи дослідження комунікацій в демократичному врядуванні

Викладають: магістр соціології, ст. викл. Костюченко Т.С., канд. наук держ. упр., доцент Ільченко-Сюйва Л.В.

Методи соціальних досліджень. Дисципліна містить ключові теми щодо дизайну соціального дослідження відповідно до дослідницьких питань: використання методів збору соціальних даних, розробка інструментарію та основні підходи до інтерпретації емпіричних даних. Опанування цих тем уможливить обґрунтований підхід до соціальних досліджень та використання емпіричних соціальних даних для планування комунікаційних кампаній та планування політик, зважену оцінку надійності і достовірності соціальної інформації. Дисципліна на меті ознайомити слухачів і слухачок зі специфікою планування і проведення соціального дослідження та роботи з емпіричними даними, зокрема в розробці та оцінці ефективності комунікаційних кампаній. Після опанування матеріалу здобувачі будуть знати: переваги та обмеження різних методів збору даних; принципи дизайну вибірки кількісного опитування; підходи до формулювання запитань в анкеті і в гайді; критерії фахово проведеного дослідження (критерії якості даних); вміти: з-поміж різних методів збору даних – кількісних і якісних – вибирати або поєднувати методи відповідно до дослідницьких питань; користуватися доступними онлайн-ресурсами соціальних даних і готувати деск ревію; визначати ключові характеристики цільових аудиторій для дослідження; розробити анкету для опитування і гайд для глибинного інтерв'ю або для фокус-групової дискусії; оцінювати якість емпіричних соціальних даних.

Методи для аналізу політики. Дисципліна є оглядовим курсом, який має на меті ознайомити студентів із якісними та кількісними методами, що їх використовують на різних етапах аналізу політики. Якісні аналітичні методи: класифікаційний аналіз, аналіз припущень, ієрархічний аналіз, синектичний аналіз. Основні методи аналізу середовища політики – SWOT, PEST(LE). Основні методи побудови причинно-наслідкових зв'язків та визначення проблеми політики – «дерево проблем» та діаграма Ісікави «риб'ячий кістяк». Кількісні методи фокусуються на основах проведення статистичного аналізу даних та коректній побудові таблиць, графіків, діаграм тощо. Вивчення дисципліни дозволить слухачам аналізувати та виробляти публічну політику, що базується на доказових фактах, і орієнтована на вирішення суспільних проблем на основі релевантних, верифікованих та валідних даних застосовуючи основні якісні й кількісні методи аналізу політики. У результаті навчання студенти будуть: розуміти необхідність вироблення та реалізації політики, яка базується на доказових фактах, як ключового елемента забезпечення належного врядування, що в свою чергу посилює розвиток демократичних процесів; застосовувати сучасні методи встановлення причинно-наслідкових зв'язків та визначення (формулювання) проблем публічної політики; здатні аналізувати причинно-наслідкові зв'язки у вже прийнятих владних рішеннях; використовувати кількісні (статистичні) методи аналізу даних для формування доказової бази публічної політики, що посилює відкритість, прозорість та обґрунтованість прийняття владних рішень; використовувати математичні методи та сучасні комп'ютерні технології для аналізу та верифікації даних, на основі яких були прийняті владні рішення; узагальнювати отримані результати у вигляді таблиць, діаграм, графіків тощо та робити синтезовані висновки; здатні працювати в команді та презентувати отримані результати.

¹ Дисципліна викладається англійською мовою.

2.1.4. Вироблення доказової політики

Викладають: д-р наук держ. упр., професор Тертичка В.В., д-р наук держ. упр., професор Рябцев Г.Л., доцент Кілієвич О.І., канд. наук держ. упр., доцент Ільченко-Суйва Л.В.

Процес і процедури політики. Розвиток формальних політичних процесів та аналізу політики як професійної діяльності в порівняльній перспективі. Мета та функції державної та місцевої політики. Цілі політики. Середовище вироблення політики та її аналізу. Суб'єкти політики: особи, які приймають рішення, аналітики, зацікавлені сторони, громадськість. Ресурси політики. Інструменти політики. Вплив на політику: продукти, результати та наслідки. Політичний цикл: визначення проблеми та визначення порядку денного; формулювання / розробка політики та вибір інструментів політики, комунікація; прийняття рішень, реалізація політики, оцінювання політики та її дослідження

Аналіз політики. Цикл аналізу політики. Вибір та класифікація проблем, придатних для аналізу політики. Аналіз зацікавлених сторін, консультації з громадськістю. Формулювання варіантів політики. Порівняльний аналіз варіантів політики. Вплив політики (оцінювання/аналіз регуляторного впливу). Вимірювання продуктивності. Порада про політику. Процес і порядок підготовки поради про політику. Типологія та структура аналітичних документів.

Економіка для врядування. Основною метою вивчення дисципліни є одержання теоретичних знань та практичних навичок студентів: з економічних аспектів різних напрямів державної політики, дослідження економічних програм та проектів задля прийняття ефективних управлінських рішень у майбутній суспільній діяльності при формуванні та реалізації державної політики. Досліджуються інструменти макроекономічного та галузевого співробітництва України та Європейського Союзу, економічний потенціал країни. Розглядаються основні індикатори економіки для ефективного врядування: валовий внутрішній продукт, інфляція, безробіття, моделі та методи економічного зростання. Висвітлюється загальне уявлення про економічний аналіз державної політики, підгрунтя державної політики – концепції ефективності рішень окремих учасників системи і соціально-економічної системи в цілому; підходи до оцінювання ефективності і результативності державної політики з використанням методів аналізу вигід і витрат.

Суспільні фінанси та бюджетування. Вивчення дисципліни сформує у слухачів розуміння принципів функціонування системи публічних фінансів України в контексті розвитку світової фінансової системи, бюджетного процесу та бюджетних обмежень в комунікаціях органів публічної влади на різних рівнях, необхідних для вироблення та реалізації політики орієнтованої на вирішення суспільних проблем застосовуючи сучасну теорію та практику управління публічними фінансами. У результаті навчання студенти будуть: розуміти необхідність вироблення та реалізації політики, яка базується на доказових фактах, як ключового елемента забезпечення належного врядування, що в свою чергу посилює розвиток демократичних процесів; розуміти основи функціонування системи публічних фінансів та бюджетного процесу України в контексті розвитку світової фінансової системи, а також особливості соціально-економічного середовища розробки і реалізації публічної політики; здатні аналізувати показники бюджетів різних рівнів; здатні аналізувати стратегічні та програмні документи України у відповідній галузі (наприкладі, бюджетних програм) у контексті міжнародних зобов'язань України; використовувати математичні методи та сучасні комп'ютерні технології для аналізу та верифікації даних, на основі яких були прийняті владні рішення у сфері публічних фінансів; здатні працювати в команді та презентувати отримані результати.

2.1.5. Стратегічне управління та комунікації

Викладають: д-р наук держ. упр., професор Тертичка В.В., д-р наук держ. упр., професор Рябцев Г.Л., канд. екон. наук, доцент Соболева-Терещенко О.А.

Управління змінами. Дисципліна передбачає ознайомлення з теоріями і методами управління змінами в організації, засвоєння базових понять управління змінами та стратегії змін, усвідомлення змісту управління змінами, ролі стратегії і планування та значенні комунікацій у цьому процесі та формування вміння використовувати сучасні знання в практичній діяльності. Метою дисципліни є формування уявлення про зміни та розвиток організацій, управління змінами, знання щодо організаційних змін і розвитку, подолання спротиву змінам, про принципи комунікацій при здійсненні стратегії змін, бенчмаркінгу, реінжинірингу та управлінні людськими ресурсами в процесі змін. Після завершення навчання здобувачі мають: знати сутність понять “зміни”, “розвиток”, “стратегічні зміни”, “управління змінами”; як визначається предмет управління організаційними змінами; способи і методи подолання спротиву змінам, принципи здійснення комунікацій у стратегії змін; основні поняття бенчмаркінгу, реінжинірингу та управління людськими ресурсами у процесі змін; уміти: концептуально розробляти дієвий план комунікацій у запровадженні змін, здійснювати загальне управління процесом комунікацій у змінах на різних етапах розвитку організації та методологічно правильно долати спротив змінам; концептуально формулювати стратегію змін і формувати команду для реалізації цієї стратегії; та управляти змінами в організації; правильно застосовувати підходи бенчмаркінгу на практиці та управляти комунікаціями людських ресурсів у процесі змін.

Стратегічне управління та планування. Управління в Україні набуває все більш реактивного характеру і реалізується шляхом надання доручень. Майже відсутні ознаки превентивної політики, коли, аналізуючи й прогножуючи розвиток ситуації, державні інституції намагаються заздалегідь спланувати й здійснити заходи до набуття суспільними проблемами загального характеру. Такий стиль роботи є дуже небезпечним для України. Інструментом, здатним убезпечити країну від небажаних змін зовнішнього середовища, є стратегічне управління та планування, яке дозволяє прогнозувати такі зміни, готуючи й приймаючи рішення, спрямовані на реалізацію узгоджених дій із досягнення бажаного майбутнього. Метою дисципліни є формування здатностей розробляти пропозиції щодо формування стратегічних цілей та пріоритетів діяльності державного органу, аналізувати й готувати необхідну інформацію для розроблення системи документів прогнозного та програмного спрямування. Після опанування дисципліни здобувачі мають: знати теоретичні основи й технології стратегічного планування; вміти аналізувати внутрішнє й зовнішнє середовища об'єкта планування; формулювати стратегічні цілі й завдання; визначати критерії досягнення стратегічних цілей і завдань; ініціювати та організовувати розроблення стратегічного плану.

Стратегічні комунікації. Стратегічні комунікації охоплюють корпоративну культуру, зв'язки з громадськістю, політичні комунікації, маркетингові комунікації, інформаційні й соціальні маркетингові комунікації, стратегічні публічні комунікації від імені урядових організацій. Дисципліна дозволяє відпрацювати навички в змодельованих ситуаціях і, коли це може бути застосовано, з професійними опонентами. Програма починається з широкого навчання в областях професійної практики масових комунікацій і широко поширених навичок, таких як аналіз даних і візуалізація. Вивчаючи цю програму, студент набуває навичок стратегічної комунікації: розуміння організаційної стратегії і стратегічних питань; визначення переваг та перспектив зі стратегічних питань; розуміння довгострокового плану і інтеграція його в свою стратегію в цілому; горизонт-сканування; розробка стратегії і стратегічних повідомлень; можливості особистого розвитку на шляху до стратегічного лідерства.

2.3. Опис вибіркового дисциплін

Вивчення вибіркового дисциплін загальним обсягом **61 кредит ЄКТС** спрямоване на формування в здобувачів загальних і професійних компетентностей, необхідних для виконання таких трудових функцій:

- аналіз та підготовка пропозицій щодо формування державної політики в межах повноважень;
- участь у здійсненні моніторингу та оцінювання результатів реалізації державної політики в межах повноважень, забезпечення підготовки інформації для відповідного звітування;
- підготовка проектів нормативно-правових актів, аналітичних, інформаційно-довідкових документів, здійснення експертизи проектів актів у межах повноважень;
- участь у комунікації та взаємодії щодо формування та реалізації державної політики в межах повноважень;
- участь у процесі стратегічного планування діяльності органу влади, удосконаленні такого планування;
- взаємодія з іншими структурними підрозділами та органами влади щодо забезпечення вироблення державної політики у сферах компетенції органу влади;
- участь у процесі залучення, надання та використання міжнародної технічної допомоги.

Щоб реалізувати право здобувача на свідомий і самостійний вибір навчальних дисциплін, їхній перелік постійно оновлюється. Він складається з авторських курсів і дисциплін інших спеціальностей, що можуть бути кадрово та організаційно забезпечені вибірково, і містить їхні анотації, очікувані результати навчання, дисципліни-попередники та організаційні обмеження.

У другому семестрі гарант освітньої програми інформує здобувачів про організаційні аспекти процедури вибору, що здійснюється згідно з Порядком проведення запису студентів на вибіркові дисципліни за допомогою системи автоматизованого запису, затвердженими наказом президента НаУКМА від 07 березня 2018 року № 109.

Нижче наведені анотації дисциплін професійної та практичної підготовки спеціалізації «Комунікації в демократичному врядуванні», спрямованих на формування компетентностей, необхідних для виконання трудових функцій:

- участь у комунікації та взаємодії щодо формування та реалізації державної політики в межах повноважень;
- взаємодія з іншими структурними підрозділами та органами влади щодо забезпечення вироблення державної політики у сферах компетенції органу влади.

Ці навчальні дисципліни **спеціально розроблені** науково-педагогічними працівниками НаУКМА для забезпечення програми спеціалізації «Комунікації в демократичному врядуванні» в рамках спільного проекту НаУКМА та Університету Індіани (Блумінгтон, Індіана, США).

Назва дисципліни	Кількість				Форма контролю
	кредитів ЄКТС	годин			
		усього	аудиторних	самост. роботи	
1. Теорія комунікації: пропаганда, вплив медіа і критичне мислення	3	90	30	60	залік
2. Право та комунікації в демократичному врядуванні	4	120	40	40	іспит – 1, залік – 1
3. Багаторівневі комунікації і врядування	3	90	30	60	іспит
4. Порівняльний аналіз комунікацій у демократичному врядуванні	2	60	20	40	залік
5. Комунікативний супровід (адвокація) політики	3	90	30	60	іспит
6. Моніторинг та оцінювання комунікацій у демократичному	3	90	30	60	іспит

Назва дисципліни	Кількість				Форма контролю
	кредитів ЄКТС	годин			
		усього	аудиторних	самост. роботи	
врядуванні					
7. Професійний розвиток та етика комунікацій у демократичному врядуванні	3	90	30	60	залік
8. Взаємодія уряду, бізнесу та громадянського суспільства	3	90	30	60	залік
9. Суспільна й культурна дипломатія	3	90	30	60	іспит
10. Менеджмент комунікацій у демократичному врядуванні	3	90	30	60	іспит
11. Цифрова демократія, технологія і безпека даних у комунікаціях	3	90	30	60	залік
12. Трансформація конфліктів, медіація і діалог у демократичному врядуванні	4	120	40	40	іспитів – 2
13. Соціальні медіа для стратегічних комунікацій	3	90	30	60	залік
14. Візуалізація даних і графічний дизайн	3	90	30	60	залік
15. Комунікаційні кампанії для соціальних і поведінкових змін	3	90	30	60	залік

2.3.1. Теорія комунікації: пропаганда, вплив медіа і критичне мислення *Викладає кандидатка культурології Романюк В.Л.*

Мета дисципліни – навчити студентів основним медіа-теоріям і принципам розвитку медіа та комунікацій. Дисципліну сфокусовано на принципах маніпуляцій у ЗМІ: як впливають ЗМІ, які загрози створює цей процес, як протистояти їм. Студенти зможуть зрозуміти трансформації, що відбуваються на сучасному етапі розвитку медіа через перспективу політичних, економічних та технологічних змін. Основні теми дисципліни: Поняття, типи та функції комунікації. Інформація як потреба людини. Роль засобів масової інформації в добу споживання. Символічна реальність ЗМІ. Семіотична теорія медіа. Поняття симулякру. Теорія медіатизації, яка пояснює логіку розповсюдження ЗМІ на інші сфери життя. Аналіз поняття «Медіатизація». Ідеологічна теорія ЗМІ. Інформаційні засоби впливу на людину. Пропаганда, медіа-вплив та медіа-загрози: механізми викривлення контенту. Феномен фальшивих новин. Види підробок. Принципи маніпулювання ЗМІ. Після вивчення дисципліни студент: критично осмислить основи теорій ЗМІ; зможе вдосконалити навички критичного мислення шляхом обговорення конкретних випадків маніпуляцій медіа та впливу ЗМІ; розумітиме принципи медіа-маніпулювання та пропаганди; вивчить методологію та інструменти перевірки інформації. Практична частина курсу базуватиметься на принципах та методах цифрової перевірки від StopFake до Bellingcat.

2.3.2. Право та комунікації в демократичному врядуванні *Викладає канд. юр. наук, ст. викл. Тимошук В.П.*

Сервісна держава і стандарти відносин інституцій з приватними особами. Усі державні службовці та службовці органів місцевого самоврядування, які надають сервісні послуги, мусять керуватися правилами справедливої адміністративної процедури. В інших країнах такі правила закріплені у законах про адміністративну процедуру. У країнах Європи напрацьовані відповідні стандарти, що закріплені в актах м'якого права. В Україні відповідного закону ще немає, але діють нормативні акти, які врегульовують процедури

перевірки рішень, дій, бездіяльності суб'єктів владних повноважень. У рамках курсу вивчатимуться правові форми діяльності публічної адміністрації, принципи загальної адміністративної процедури, права особи в адміністративній процедурі, обов'язки публічної адміністрації в адміністративній процедурі, адміністративне оскарження, виконання адміністративних актів.

2.3.3. Багаторівневі комунікації і врядування

Викладають: д-р наук держ. упр., професор Тертичка В.В., д-р наук держ. упр., професор Малиш Н.А., доцент Кілієвич О.І.

Дисципліна передбачає доповнення і розширення знань з основних питань комунікацій у багаторівневому врядуванні, збалансованому розвитку і виробленні сервісно-орієнтованої політики та формування вміння використовувати сучасні знання в практичній діяльності. Метою дисципліни є підготовка інноваційно орієнтованих та ініціативних лідерів-управлінців, спроможних реалізовувати комунікації у багаторівневому врядуванні на основі взаємозв'язку різних рівнів влади та взаємодії з різними типами суб'єктів; здійснювати діяльність у межах інклюзивних моделей управління державою, а саме за участю політичних, соціальних та економічних партнерів наднаціонального, національного, регіонального та місцевого рівнів у циклі політики задля отримання спільних додаткових продуктів, ефектів і результатів. Після завершення навчання здобувачі мають: знати теоретичні і методологічні аспекти комунікацій в управлінні державою, регіоном, містом, галуззю, окремими об'єктами та проектами на основі моделі багаторівневого врядування; знати специфіку комунікацій для зв'язку багаторівневого врядування зі збалансованим розвитком і сервісно-орієнтованою політикою; вміти реалізовувати комунікації у циклі вироблення державної політики та приймати рішення щодо забезпечення збалансованого розвитку і надання управлінських послуг з урахуванням діяльнійності багаторівневості; вміти здійснювати комунікації для політики згуртування і належного багаторівневого врядування; навички працювати в команді, вміння належно комунікувати для надання управлінських послуг та приймати й ухвалювати рішення для збалансованого розвитку та вироблення сервісно-орієнтованої політики ґрунтуючись на суспільних цінностях та дотримуючись етичних норм

2.3.4. Порівняльний аналіз комунікацій у демократичному врядуванні

Викладає канд. політ. наук, ст. викл. Андрійчук Т.С.

Удосконалення комунікацій з громадськістю вітчизняних органів публічної влади має відбуватися з урахуванням іноземного досвіду. Дисципліна передбачає вивчення практики комунікацій у публічному врядуванні в країнах зі сталою демократією, формування навичок порівняльного аналізу. Вивчення дисципліни дозволить визначати спільні тренди та особливості комунікацій у публічному врядуванні в країнах зі сталою демократією, застосовуючи метод порівняльного аналізу. Після опанування дисципліни здобувачі мають: встановлювати співвідношення між комунікацією у публічному врядуванні та соціально-економічними умовами розвитку суспільства; виокремлювати структурні елементи для порівняльного аналізу комунікацій; застосовувати інструменти порівняльного аналізу комунікацій; встановлювати спільні тренди та особливості комунікацій у публічному врядуванні в країнах зі сталою демократією; застосовувати прийоми критичного мислення при оцінці результатів порівняльного аналізу; готувати пропозиції щодо можливості врахування іноземного досвіду з питань комунікацій.

2.3.5. Комунікативний супровід (адвокація) політики

Викладає канд. політ. наук, ст. викл. Андрійчук Т.С.

Однією з цілей комунікацій в публічному врядуванні є формування суспільної підтримки та забезпечення впливу громадськості. Дисципліна передбачає вивчення особливостей, форм та інструментів комунікації, що супроводжують адвокацію політики.

Вивчення дисципліни дозволить планувати комунікативні активності в процесі адвокації політики, враховуючи особливості, форми та інструменти комунікації на різних етапах аналізу політики. Після опанування дисципліни здобувачі мають: категоризувати соціально-політичне середовище політики; встановлювати основні завдання комунікативного супроводу під час адвокації політики; аналізувати ролі суб'єктів під час адвокації політики; виокремлювати особливості комунікативного супроводу на різних етапах аналізу політики; обирати результативні форми та інструменти комунікації під час адвокації політики; розробляти плани комунікативного супроводу.

2.3.6. Моніторинг та оцінювання комунікацій у демократичному врядуванні

Викладають: д-р наук держ. упр., професор Тертичка В.В., д-р наук держ. упр., професор Малиш Н.А., доцент Кілісвич О.І.

Моніторинг та оцінювання комунікацій у демократичному врядуванні. Принципи моніторингу та оцінювання. Види оцінювання. Цілі, завдання, області, цільові групи. Приклади оцінювання політики, програми, проекту. Цільові значення. Показники. Показники. Система моніторингу та оцінювання. Основні показники для моніторингу довгострокових результатів. Методи збору даних. Кількісні та якісні дані. Досягнення результатів через партнерство. Логічна модель. Якість даних. Вибір стратегії вибірки. Формування відбору проб. Використання логічної моделі для формулювання питань оцінювання. Планування оцінювання. Етапи процесу планування оцінювання. Матриця плану оцінювання. Фокусні групи. Вибір інструментів для збирання даних. Експертний метод оцінювання. Метод Дельфі. Цільове оцінювання. Підстави для оцінювання: звіти органів державної влади та місцевого самоврядування; обговорення та голосування; громадська думка; засоби масової інформації; звернення громадян. Оцінювання з акцентом на практичне застосування.

2.3.7. Професійний розвиток та етика комунікацій у демократичному врядуванні

Викладає д-р наук держ. упр., професор Василевська Т.Е.

Етика комунікацій у демократичному врядуванні та етика державних службовців: зміст, особливості, проблеми. Довіра як основа для побудови відносин між владою та громадянами. Цінності та принципи публічної служби: етичні виміри. Розробка політики як проблема етики. Цінні аспекти та етичні принципи формування політики. Особистість державного службовця: професійно-етичні виміри. Взаємозв'язок професіоналізму та моральності в комунікаціях. Нормативний компонент етики. Етичні основи спілкування державних службовців та громадян. Морально-психологічний клімат та етично орієнтовані службові відносини в органах влади. Соціально-етичний портрет керівника. Взаємодія між керівником та підлеглими: етичні аспекти. Етична інфраструктура державної служби. Етичні кодекси. Громадянське суспільство як основа етичної інфраструктури державної служби.

2.3.8. Взаємодія уряду, бізнесу та громадянського суспільства

Викладає канд. політ. наук, ст. викл. Андрійчук Т.С.

Відповідно до законодавства України фахівці органів публічної влади повинні взаємодіяти з бізнесом і громадянським суспільством як середовищем стейкхолдерів. Дисципліна передбачає вивчення засад та форм такої взаємодії під час вироблення та реалізації політики, формування навичок застосування цих форм. Метою навчання є формування в здобувачів навичок налагодження взаємодії з бізнесом та громадянським суспільством в процесі вироблення та реалізації публічної політики, застосовуючи різні форми взаємодії з урахуванням особливостей стейкхолдерів та етапів аналізу політики. Після опанування дисципліни здобувачі мають: категоризувати соціальну структуру суспільства; застосовувати міжнародні стандарти та вітчизняне законодавство у відповідній сфері; аналізувати особливості бізнесу та громадянського суспільства, як середовища

стейкхолдерів; визначати стейкхолдерів, обирати форми взаємодії з ними; планувати процес публічних консультацій; складати консультаційні документи.

2.3.9. Суспільна й культурна дипломатія

Викладає

Визнаючи факт поглиблення ролі комунікацій, що виходить за межі держави, та ваги неурядових суб'єктів у постановці зовнішньополітичного порядку денного, надзвичайно важливо надати майбутнім урядовцям та комунікаційникам міжнародну перспективу впливу, яка може бути оприявлена завдяки предмету публічної дипломатії. Після курсу з суспільної дипломатії учасники зможуть описати визначення публічної дипломатії, її стратегічне значення для зовнішньої політики, а також зрозуміти важливість ролі недержавних учасників та комунікаційних трендів для міжнародних відносин та глобальних процесів прийняття рішень. Слухачі курсу зможуть проаналізувати іноземні аудиторії для планування проєктів та кампаній. Курс розроблений у вигляді коротких модулів зі вступною лекцією до кожної теми та заняттями і презентаціями студентів. Курс із суспільної дипломатії орієнтований на здобуття навичок за активного залучення студентів.

2.3.10. Менеджмент комунікацій у демократичному врядуванні

Викладає канд. екон. наук, доцент Гуменна О.В.

Дисципліна передбачає опанування основними методичними засадами та інструментарієм, необхідних для успішного управління проєктами і часом; формує навички щодо розробки проєкту, оцінки його ефективності, вибору проєктної команди і лідерства, розрахунку бюджету проєкту, розробки графіків його реалізації, а також дозволяє оволодіти технологіями мінімізації ризику при підготовці та реалізації проєкту. Метою вивчення дисципліни є формування компетенцій щодо аналізу, опанування методологічних основ та практичного застосування законів і закономірностей процесу управління проєктами і часом, зокрема в комунікативних процесах у врядуванні – управління якістю, ризиками, бюджетом усіх ресурсів. Після вивчення дисципліни здобувачі мають: розуміти методологічні основи управління проєктами – визначити місію, цілі та контекст проєкту; планувати час, ресурси та бюджет проєкту; аналізувати проєктні ризики та використовувати методи управління якістю; навчитися ефективно керувати часом та командою проєкту; співпрацювати з командою проєкту в різних можливих формах (координатор, новатор, дослідник, аналітик, мотиватор); вміти використовувати програмне забезпечення для проєктної діяльності.

2.3.11. Цифрова демократія, технологія і безпека даних у комунікаціях

Викладає канд. наук держ. упр. Хлапонін Д.Ю.

Дисципліна передбачає опанування інструментарієм, спрямованим на розбудову системи е-демократії та забезпечення одного з основних прав людини – доступу до інформації та комунікацій, подолання чинників, які призводять до «цифрової нерівності»; забезпечення захисту життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства та держави під час використання кіберпростору, а також захищеності інформації в інформаційних і телекомунікаційних системах. Після вивчення дисципліни здобувачі мають уміти: використовувати інструменти е-залучення громадян до процесу прийняття управлінських рішень; організовувати співробітництво з територіальними громадами, інституціями громадянського суспільства та громадянами, використовуючи технології та інструменти електронної демократії; оцінювати рівень готовності органу влади до роботи в умовах електронної демократії; класифікувати інформацію за ступенем секретності чи конфіденційності; розробляти типову політику безпеки; розробляти модель загроз інформаційної безпеки та розробляти модель її потенційного порушника; визначати пріоритетні методи й засоби забезпечення інформаційної безпеки.

2.3.12. Трансформація конфліктів, медіація і діалог у демократичному врядуванні

Викладають: канд. юр. наук Кисельова Т.С.; ст. викл. Проценко Д.В.

Підходи до вирішення конфліктів і конфлікт-чутливість. Дисципліна пропонує комплексний підхід до розуміння та вирішення конфліктів у сфері управління. Поряд з ознайомленням з теоріями запобігання конфліктам та їх трансформації, курс зосереджений на практичних навчальних модулях з питань чутливості до конфліктів. У модулі розглядаються: поняття і види конфліктів; природа конфліктів в сфері управління; конфлікт-сенситивність в повсякденній роботі державного службовця; переговори і медіація як інструменти вирішення конфліктів; відмінність медіації від переговорів, судового розгляду та інших механізмів вирішення конфліктів; особисті навички вирішення конфліктів державного службовця; навички ненасильницького спілкування, основні техніки медіації – запитання, перефразування, ре-фреймінг тощо; види конфліктів, до яких можливе застосування медіації; діалог і його відмінність від медіації; перспективи інституціоналізації медіації і діалогу в роботі органів місцевого самоврядування, центральних і місцевих органів влади. У результаті навчання модуля студент зможе: розуміти природу і види конфліктів, теорії виникнення та ескалації конфліктів; розрізняти основні підходи до вирішення конфліктів; аналізувати свій особистий стиль поведінки в конфліктній ситуації; застосовувати в своїй роботі конструктивний (принциповий) підхід до вирішення конфліктів; застосовувати методіку конфлікт-чутливості (Do No Harm) в своїй роботі.

Медіація і фасилітація діалогу як інструменти демократичного врядування. Модуль базується на знаннях і навичках, отриманих в першій частині щодо підходів до вирішення конфліктів і конфлікт-чутливості. Ця частина фокусується на практичних навчальних модулях з медіації та фасилітації діалогу. У результаті навчання модуля студент зможе: знати основні принципи переговорів та медіації; розуміти відмінність медіації від переговорів і судового вирішення конфліктів; застосовувати в своїй роботі конструктивний (принциповий) підхід до вирішення конфліктів; володіти і застосовувати на побутовому рівні і в роботі деякі техніки переговорів і медіації; розуміти як працює медіація і діалог, сферу і можливість застосування цих інструментів в своїй роботі.

2.3.13. Соціальні медіа для стратегічних комунікацій

Викладає ст. викл. Жданова М.О.

Найбільш поширеним вузьким місцем для студентів курсів соціальних медіа є розмежування між використанням соціальних медіа в особистому спілкуванні та професійним застосуванням для публічних комунікацій. Саме тому цей курс розглядає найбільш популярні платформи соціальних медіа та їх інтеграцію до більш широкої комунікаційної стратегії організації. Студенти навчатимуться збирати, аналізувати та використовувати дані, отримані за допомогою соціальних медіа, та вимірювати результати ефективності цифрових комунікаційних кампаній. Цей курс також вивчає кращі практики та кейси використання соціальних медіа в урядових комунікаціях, а також суміжні проблеми, зокрема явище комп'ютеризованої пропаганди. Курс починається із ознайомлення з соціальними медіа, їх сучасним станом в Україні та світі, огляду можливостей та викликів. Торкається етичних аспектів використання соціальних медіа: безпеки конфіденційності даних, цифрової гігієни, тролінгу та кампанії із використанням ботів. Основна частина курсу пояснює планування та проведення кампаній у соціальних мережах та пояснює основи роботи з платною рекламою в соціальних медіа. Курс допомагає виробити практичні навички роботи із соціальними медіа для сфер урядових комунікацій, некомерційних організацій та міжнародних компаній.

2.3.14. Візуалізація даних і графічний дизайн

Викладає ст. викл. Жданова М.О.

Overview of Data Visualization & Graphic Design. Infographics: purpose, types, tasks. Basic technical issues in the production of visual projects. Types of graphs and charts. Rules of application, basic errors. Manipulation with data. What can, and what cannot be done with numbers. Basics of working with fonts, composition and color. Services for visualization of entry-level data. Online resources for creating infographics. Tools for creating interactive presentations and projects.

Media representation, storage, communication, and processing by digital means audio, photo and video media. Production of video and audio. Working with video camera. Basics of video editing. Creating videos on mobile phones. Analysis of multimedia formats (video interviews, video blogs, videos for social networks).

2.3.15. Комунікаційні кампанії для соціальних і поведінкових змін

Викладає канд. пед. наук, ст. викл. Нуржінська А.В.

Дисципліну спрямовано на формування розуміння концепцій соціальних та змін поведінки та застосовуватимуть ці знання, розробляючи комунікаційні кампанії. Дисципліну зосереджено на ролі комунікацій у соціальних змінах та комунікаційних інструментах, які можуть сприяти цим змінам. Дисципліна заохочує до дискусії щодо використанню комунікацій у просуванні замість комунікацій як інструменту досягнення змін у державній політиці. Зміст дисципліни підкреслює важливість стратегічних та комплексних підходів до комунікацій. Дисципліна пропонує критику досліджень, літератури та реальних кейсів. Студенти отримають можливість розробити комунікаційну кампанію для державної інституції у рамках курсу. Після завершення навчання студенти зможуть розробляти комунікаційні кампанії, включаючи дослідження потреб та аналіз аудиторії, підбір повідомлень та каналів, підготовку плану; використовувати результати досліджень та аналітичні навички для реалізації комунікаційних кампаній та оцінки їх впливу; визначати цілі кампанії та обирати відповідні інструменти для їх досягнення; розуміти різні концепції соціальних та поведінкових змін та застосовувати їх у контексті державної політики.

3. ФОРМА АТЕСТАЦІЇ

Формою підготовки та підсумкової атестації здобувача за освітньо-науковою програмою є кваліфікаційна (магістерська) робота. Її публічним і відкритим захистом перед екзаменаційною комісією завершується курс навчання на другому (магістерському) рівні вищої освіти. Якістю змісту та захисту цієї роботи визначається рівень підготовленості випускника до професійної діяльності.

Основні вимоги до кваліфікаційної роботи викладені в Положенні про кваліфікаційну (випускню) роботу студента Національного університету «Києво-Могилянська академія», затвердженому наказом президента НаУКМА від 16 червня 2017 року № 291.

4. МАТРИЦЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ КОМПОНЕНТАМИ ПРОГРАМИ

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
А. Аналіз та підготовка пропозицій щодо формування державної політики в межах	А1. Здатність ідентифікувати поточні суспільно значущі проблеми у відповідній сфері державної політики з урахуванням	А1.31. Законодавство України у сфері діяльності А1.32. Процес і технологія аналізу державної політики А1.33. Взаємозв'язок державної політики і соціально-економічних умов розвитку суспільства	А1.У1. Ідентифікувати суспільно значущу проблему, вирішення якої потребує формування відповідної державної політики в межах повноважень А1.У2. Застосовувати методи та інструменти пошуку та аналізу інформації

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
повноважень	різних точок зору	A1.34. Методи та інструменти аналізу інформації A1.35. Методи та прийоми критичного мислення	A1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення
	A2. Здатність ідентифікувати заінтересовані сторони та визначати їх позиції	A1.32. Процес і технологія аналізу державної політики A1.33. Взаємозв'язок державної політики і соціально-економічних умов розвитку суспільства A2.31. Соціально-політичне середовище аналізу державної політики A2.32. Соціальна структура та інституалізація суспільства A2.33. Форми і методи, організаційно-правові засади консультацій із заінтересованими сторонами, залучення громадськості до формування державної політики	A2.У1. Визначати основні заінтересовані сторони та ідентифікувати їх позиції A2.У2. Прогнозувати вплив реалізації державної політики на заінтересовані сторони A2.У3. Взаємодіяти із заінтересованими сторонами в процесі формування державної політики
	A3. Здатність готувати оптимальні пропозиції щодо формування державної політики, які ґрунтуються на оцінці всіх альтернатив та ризиків	A1.32. Процес і технологія аналізу державної політики A1.34. Методи та інструменти аналізу інформації A1.35. Методи та прийоми критичного мислення A3.31. Методи оцінки можливих ризиків A3.32. Положення стратегічних та програмних документів у відповідній сфері державної політики, міжнародні зобов'язання України	A1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення A3.У1. Здійснювати аналіз альтернатив/варіантів державної політики, рішень A3.У2. Аналізувати ризики та передбачати наслідки прийнятих рішень та дій
Б. Участь у здійсненні моніторингу та оцінювання результатів реалізації державної політики в межах повноважень, забезпечення підготовки інформації для відповідного звітування	Б1. Здатність здійснювати процес моніторингу реалізації державної політики, державних програм, стратегій	A1.34. Методи та інструменти аналізу інформації A1.35. Методи та прийоми критичного мислення Б1.31. Джерела та методи збору інформації та її узагальнення, структурування, систематизації Б1.32. Сутність, призначення та методологія моніторингу Б1.33. Кількісні і якісні методи дослідження	A1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення Б1.У1. Здійснювати моніторинг реалізації державної політики, державних програм, стратегій Б1.У2. Застосовувати кількісні та якісні методи дослідження
	Б2. Здатність готувати пропозиції щодо оцінювання результативності та впливу державної політики	A1.35. Методи та інструменти аналізу інформації A1.35. Методи та прийоми критичного мислення A3.31. Методи оцінки можливих ризиків Б2.31. Теорії (способи) формування змін Б2.32. Способи і методи	A1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення A3.У2. Аналізувати ризики та передбачати наслідки прийнятих рішень та дій Б2.У1. Готувати пропозиції щодо

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
		оцінювання впливу Б2.33. Способи і методи оцінювання гендерного впливу, гендерного аналізу	оцінювання результативності, впливу державної політики Б2.У2. Прогнозувати подальший розвиток ситуації Б2.У3. Використовувати результати оцінки результативності, впливу державної політики
	Б3. Здатність працювати з великими обсягами різного виду інформації, виділяти головне	А1.34. Методи та інструменти аналізу інформації А1.35. Методи та прийоми критичного мислення Б1.31. Джерела та методи збору інформації та її узагальнення, структурування, систематизації Б3.31. Основи контент-аналізу	А1.У2. Застосовувати методи та інструменти пошуку та аналізу інформації А1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації А1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення Б3.У1. Опрацьовувати великі обсяги інформації Б3.У2. Аналізувати та систематизувати інформацію, виділяти головне Б3.У3. Працювати з результатами контент-аналізу
	Б4. Здатність враховувати отримані результати моніторингу та оцінки державної політики, державних програм, стратегій, презентувати та використовувати їх у роботі	А1.36. Методи та прийоми критичного мислення Б4.31. Основи документування управлінської діяльності Б4.32. Основи формування презентації Б4.33. Способи проведення презентації Б4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів	А1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення Б4.У1. Створювати презентацію Б4.У2. Проводити презентацію Б4.У3. Виступати публічно Б4.У4. Визначати структуру та зміст відповідних документів
В. Підготовка проектів нормативно-правових актів, аналітичних, інформаційно-довідкових документів, здійснення експертизи проектів актів в межах повноважень	В1. Здатність аналізувати суспільно значущі проблеми, формувати та обґрунтовувати пропозиції щодо необхідності нормативно-правового забезпечення реалізації державної політики в межах повноважень	А1.34. Методи та інструменти аналізу інформації А1.35. Методи та прийоми критичного мислення Б1.31. Джерела та методи збору інформації та її узагальнення, структурування, систематизації В1.31. Засади і зміст інститутів публічного права В1.32. Законодавство, що регламентує розроблення нормативно-правових актів, інших актів законодавства	А1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації А1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення Б3.У2. Аналізувати та систематизувати інформацію, виділяти головне В1.У1. Обґрунтовувати необхідність розроблення актів законодавства В1.У2. Визначати мету і завдання ухвалення актів законодавства В1.У3. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки
	В2. Здатність супроводжувати	А1.31. Законодавство України у сфері діяльності А1.35. Методи	А1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
	процес розроблення, узгодження проектів актів законодавства	та прийоми критичного мислення A2.33. Форми і методи, організаційно-правові засади консультацій із заінтересованими сторонами, залучення громадськості до формування державної політики B1.32. Законодавство, що регламентує розроблення нормативно-правових актів, інших актів законодавства B2.31. Основи нормопроектувальної техніки	A3.У2. Аналізувати ризики та передбачати наслідки прийнятих рішень та дій B4.У1. Створювати презентацію B4.У2. Проводити презентацію B4.У3. Виступати публічно B4.У4. Визначати структуру та зміст відповідних документів B2.У1. Застосовувати нормопроектувальну техніку B2.У2. Координувати роботу з розроблення проекту акта законодавства та здійснювати контроль B2.У3. Оцінювати якість розробленого проекту акта законодавства B2.У4. Супроводжувати процес узгодження проекту нормативно-правового акта
	B3. Здатність здійснювати фахову та інші види експертиз, оцінку впливу проектів актів законодавства	A1.35. Методи та прийоми критичного мислення A3.31. Методи оцінки можливих ризиків B2.31. Теорії (способи) формування змін B2.32. Способи і методи оцінювання впливу B2.33. Способи і методи оцінювання гендерного впливу, гендерного аналізу B3.31. Міжнародні стандарти прав людини B3.32. Сутність державного управління як владного механізму впровадження державної політики B3.33. Методи гендерно-правової експертизи	A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення A3.У2. Аналізувати ризики та передбачати наслідки прийнятих рішень та дій B3.У1. Аналізувати регуляторний вплив B3.У2. Аналізувати гендерний вплив B3.У3. Здійснювати гендерно-правову експертизу B3.У4. Проводити оцінку впливу (Impact assessment)
Г. Участь у комунікації та взаємодії щодо формування та реалізації державної політики в межах повноважень	Г1. Здатність готувати пропозиції щодо визначення заінтересованих сторін, їх залучення до процесу формування та реалізації державної політики	A1.35. Методи та прийоми критичного мислення A2.31. Соціально-політичне середовище аналізу державної політики A2.32. Соціальна структура та інституалізація суспільства B4.32. Основи формування презентації B4.33. Способи проведення презентації B4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів	A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення. A2.У1. Визначати основні заінтересовані сторони та ідентифікувати їх позиції A2.У3. Взаємодіяти із заінтересованими сторонами в процесі формування державної політики B4.У1. Створювати презентацію B4.У2. Проводити презентацію B4.У3. Виступати публічно
	Г2. Здатність здійснювати	A1.35. Методи та прийоми критичного мислення	A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
	ефективну комунікацію з іншими структурними підрозділами	A2.33. Форми і методи, організаційно-правові засади консультацій із заінтересованими сторонами, залучення громадськості до формування державної політики B4.32. Основи формування презентації B4.33. Способи проведення презентації B4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів	A2.У3. Взаємодіяти із заінтересованими сторонами в процесі формування державної політики B4.У1. Створювати презентацію B4.У2. Проводити презентацію B4.У3. Виступати публічно B4.У4. Визначати структуру та зміст відповідних документів Г2.У1. Застосовувати навички міжособистісної взаємодії Г2.У2. Виявляти високий рівень взаємної підтримки, відкритість в обміні інформацією та готовність до співпраці
	Г3. Здатність організувати та брати участь у проведенні консультацій з громадськістю в процесі вироблення та реалізації державної політики в межах повноважень	A1.35. Методи та прийоми критичного мислення A2.33. Форми і методи, організаційно-правові засади консультацій із заінтересованими сторонами, залучення громадськості до формування державної політики B4.32. Основи формування презентації B4.33. Способи проведення презентації B4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів Г3.31. Міжнародні стандарти проведення консультацій з громадськістю в процесі вироблення та реалізації державної політики	A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення. A2.У3. Взаємодіяти із заінтересованими сторонами в процесі формування державної політики B4.У1. Створювати презентацію B4.У2. Проводити презентацію B4.У3. Виступати публічно B4.У4. Визначати структуру та зміст відповідних документів Г2.У1. Застосовувати навички міжособистісної взаємодії Г3.У1. Діяти соціально відповідально Г3.У2. Планувати та організувати консультації з громадськістю в процесі формування та реалізації державної політики Г3.У3. Застосовувати методи та форми проведення консультацій з громадськістю в процесі формування та реалізації державної політики
Д. Участь у процесі стратегічного планування діяльності, удосконаленні такого планування	Д1. Здатність розробляти пропозиції щодо формування стратегічних цілей та пріоритетів діяльності державного органу	A1.35. Методи та прийоми критичного мислення A3.31. Методи оцінки можливих ризиків Д1.31. Стратегічні цілі, завдання та плани роботи державного органу в межах повноважень Д1.32. Сутність та методологія стратегічного планування Д1.33. Технологія стратегічного планування Д1.34. Організаційне забезпечення стратегічного планування	A1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення A3.У2. Аналізувати ризики та передбачати наслідки прийнятих рішень та дій Д1.У1. Застосовувати технологію стратегічного планування Д1.У2. Розробляти пропозиції щодо формування стратегічних цілей та пріоритетів діяльності державного органу
	Д2. Здатність	Б1.33. Кількісні і якісні методи	B4.У1. Створювати презентацію

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
	проводити аналіз та готувати необхідну інформацію для розроблення стратегічних документів (стратегій, стратегічних планів тощо)	дослідження Б4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів Д1.32. Сутність та методологія стратегічного планування Д1.33. Технологія стратегічного планування Д1.34. Організаційне забезпечення стратегічного планування Д2.31. Основні типи і роль стратегії в державному управлінні	Г2.У2. Виявляти високий рівень взаємної підтримки, відкритість в обміні інформацією та готовність до співпраці Д2.У1. Розробляти документи державної політики та проектів актів законодавства з питань удосконалення стратегічного планування діяльності державного органу
Е. Взаємодія з іншими структурними підрозділами щодо вироблення державної політики у сферах компетенції	Е1. Здатність готувати пропозиції щодо залучення міжнародної технічної допомоги, оцінки реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги	А1.35. Методи та прийоми критичного мислення Б4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів Д11.31. Стратегічні цілі, завдання та плани роботи державного органу в межах повноважень Д1.34. Організаційне забезпечення стратегічного планування Е1.31. Сутність процесу європейської інтеграції Е1.32. Інституційний устрій ЄС та особливості розподілу повноважень між національними та наднаціональними структурами управління Е1.33. Основні напрямки, механізми та інструменти зближення України та ЄС Е1.34. Особливості функціонування міжнародних організацій Е1.35. Програма діяльності Кабінету Міністрів України, плани пріоритетних дій Уряду Е1.36. Основні міжнародні договори, інші зобов'язання, нормативно-правові акти, стратегічні документи з питань європейської та євроатлантичної інтеграції	А1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення. Е1.У1. Здійснювати ефективну комунікацію з установами, організаціями, що надають міжнародну технічну допомогу Е1.У2. Взаємодіяти з іншими структурними підрозділами апарату центрального органу виконавчої влади з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, співробітництва з міжнародними організаціями та міжнародними фінансовими інституціями
	Е2. Здатність аналізувати проекти документів на відповідність цілям та	А1.34. Методи та інструменти аналізу інформації А1.35. Методи та прийоми критичного мислення А3.31. Методи оцінки можливих ризиків	А1.У4. Застосовувати прийоми критичного мислення. Е2.У1. Перевіряти проекти документів державної політики та актів законодавства інших структурних підрозділів апарату

Трудові функції	Професійні компетентності	Знання	Уміння та навички
	<p>пріоритетам, визначеним стратегічними та програмними документами, міжнародним зобов'язанням України</p>	<p>Б4.34. Правила ділового мовлення, спілкування, ведення переговорів Д1.31. Стратегічні цілі, завдання та плани роботи державного органу в межах повноважень Д1.34. Організаційне забезпечення стратегічного планування Е1.35. Програма діяльності Кабінету Міністрів України, плани пріоритетних дій Уряду Е1.36. Основні міжнародні договори, інші зобов'язання, нормативно-правові акти, стратегічні документи Е2.31. Документи державної політики у сфері повноважень Е2.32. План роботи державного органу</p>	<p>центрального органу виконавчої влади на відповідність визначеним цілям та пріоритетам Е2.У2. Взаємодіяти зі структурними підрозділами апарату центрального органу виконавчої влади з метою опрацювання та узагальнення їх роботи щодо підготовки планів діяльності для забезпечення їх відповідності визначеним цілям та пріоритетам Е2.У3. Здійснювати моніторинг виконання міжнародних зобов'язань, взятих на себе центральним органом виконавчої влади, та виконання зобов'язань України у сферах компетенції</p>
<p>Є. Участь у процесі залучення, надання та використання міжнародної технічної допомоги</p>	<p>Є1. Здатність готувати пропозиції щодо залучення міжнародної технічної допомоги, оцінки реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги</p>	<p>А1.34. Методи та інструменти аналізу інформації Б1.31. Джерела та методи збору інформації та її узагальнення, структурування, систематизації Є1.31. Система залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги Є1.32. Процедури залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, в тому числі державної реєстрації, моніторингу проектів (програм) Є1.33. Сутність, призначення, стандарти використання та тенденції міжнародної технічної допомоги</p>	<p>А1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації Б3.У2. Аналізувати та систематизувати інформацію, виділяти головне Є1.У1. Готувати пропозиції щодо залучення міжнародної технічної допомоги Є1.У2. Застосовувати стандарти та процедури залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, в тому числі державної реєстрації, моніторингу проектів (програм)</p>
	<p>Є2. Здатність здійснювати оцінку реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги</p>	<p>Б1.31. Джерела та методи збору інформації та її узагальнення, структурування, систематизації Б1.32. Кількісні і якісні методи дослідження Є2.31. Методологія оцінки реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги</p>	<p>А1.У3. Застосовувати аналітичні технології, статистичні методи аналізу інформації Є2.У1. Забезпечувати підзвітність використання міжнародної технічної допомоги Є2.У2. Оцінювати реалізацію та результативність програм (проектів) міжнародної технічної допомоги Є2.У3. Використовувати результати оцінювання реалізації та результативності програм (проектів) міжнародної технічної допомоги для прогнозування, планування подальших дій</p>

5. ПОРЯДОК АКТУАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ

Ця програма підлягає регулярному оцінюванню та оновленню, метою яких є гарантування, що надання освітніх послуг залишається на відповідному рівні, а також створює сприятливе й ефективне навчальне середовище для здобувачів вищої освіти.

Оновлення програми здійснюється щорічно з урахуванням запитів, очікувань, задоволеності здобувачів змістом програми, навчальним середовищем, процедурами оцінювання, а також сучасних викликів, потреб роботодавців і суспільства.

Підставами для внесення змін до програми є:

- результати опитувань здобувачів, випускників програми, представників роботодавців, інших стейкхолдерів про досягнення програмних результатів навчання, формування загальних і професійних компетенцій;

- зміни на ринку праці та в потребі на фахівців спеціальності, а також нових досягнень науки в предметній області;

- результати зовнішнього оцінювання забезпечення якості.